

СТОПАНСКИ

И

ДОМАШЕНЪ КЪЛЕНАДЪРЪ.

За сдружавание-то.

Ние живѣемъ въ таквози едно врѣме, кое-то може да са нарѣче съ правда — врѣме-то на сдружавание-то. Дружества са срѣщатъ на всѣкадѣ, и въ наука-та, и въ искусства-та, въ тѣрговия-та, въ индустрия-та и занаяти-тѣ — съ една рѣчь, между малки-тѣ и между голѣми-тѣ. Само чрезъ сдружавание-то може да са произведе нѣщо голѣмо, да напредне една тѣрговия и да са развие по цѣлий-тъ свѣтъ. Какво-то единъ человекъ самичакъ не може да стори, това извршватъ много сили свѣрзани наедно. Главна-та рола завзематъ пари-тѣ и интелегенция-та; споредъ богатия — и слабия са въздига, споредъ образования и простия са просвѣтвява, дѣрзостливия подпомага страхливия, а безсилния чака помоща на други-тѣ. Тѣй сѣщо и въ крѣгъ-тъ на земледѣлие-то и на стопански-тѣ занаяти влизатъ горни-тѣ думи, за сдружавание, чрезъ сила-та на кое-то само ще ни е възможно да дигнемъ наше-то орачество на по-висока стѣпень. Въ Европа, макаръ, че народи-тѣ стоятъ много по-високо отъ насъ и по-отколѣ работятъ на поле-то съ основни познания, но отъ 1872 год. насамъ сѣ станали толкози много дружества въ всѣко едно отношение, що-то человекъ са смайва като имъ прочете статистика-та. Тѣзи дружества не станаха само исклучително за земледелие-то, но за разни потрѣби: отъ една страна са съставиха капитали, съ кои-то да са помага на земледѣлци-тѣ, отъ друга страна да са осѣвѣршенствуватъ орачески-тѣ сечива по-харио, що-то да бѣдѣтъ достѣпни не само на богати-тѣ стопани, а и на сиромаси-тѣ. Тамъ дѣ-то нѣма таквизи дружества, население-то ще е принудено вечно да купува потрѣби-тѣ си скѣпо и скѣпо. За единъ малкъ орачъ машини-тѣ сѣ скѣпни, и тѣй той никога не може да постигне това